

Problematika pedlitavské Panské snmovny íské rady byla v stedoevropské historiografii posledních padesáti let velmi zídka tematizována. Vzhledem k politickému, ale i sociálnímu a prestinímu významu horní komory parlamentu vzbuzuje tento nezájem údiv a podezení. Jako by pevládal dojem, e „staí lordí“, kteí se zídka obouvali do legislativní práce, nejsou pro politické djiny dleítí.

A po doteku historické látky se mn zaaly zdát role len Panské snmovny íské rady zajímavjí. Pedtím pi nkolika marných hledáních relevantní odborné tematické literatury a historického pramene, který tryskal dosti zídka a omezen, potvrzovalo se ivé historické povdomí o pedlitavské Panské snmovn, podle nho práce zákonodárc a politický a spoelský vliv „Herrenhausu“ byly vykresleny obas dokonce jako nedleíté. Projevovalo se to ve zplotlém pejmání ze starí literatury a pouhém uvádní jmen povolaných pair.² Vznikal obraz první komory jako asového reliktu první spolenosti, která u mla být dávno za zenitem.

V pípad eských pair se jejich nová pozice pistupující blíe k habsburskému trnu stetávala s oblíbenými pedstavami o vlastencích, kteí netouí po vlastním vyznamenání, ale pracují v zájmu svého národa. Aby nemuseli být „diskvalifikováni“ z národního hit, zdrazovala se jména osobností, hlavn umlc, kteí se zasedání Panské snmovny nezúastovali. A tak za vechny ml postoj skladatele Dvoáka a sochae Myslbeka více pesvdit o oddanosti jejich umlecké tvorby národu. Jako vzorové mítko pro ostatní pairy byl vzat postoj otce národa Palackého, prvního jmenovaného echa, jen odmítl povýení na paira, zabraující mu v innosti v dolní komoe, zpsobem, podle kterého se brzy pestal na zasedáních objevovat s "pochvalným" odvodnním, e má málo asu na svou vdeckou práci.